

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá vybranými názory Václava Havla po roce 1989 s přihlédnutím k jeho předchozím myšlenkovým východiskům. Sleduje vývoj postojů Václava Havla k Severoatlantické alianci, uvažovanému, připravovanému a nakonec uskutečněnému členství České republiky v této organizaci. Dále práce zkoumá Havlovy osobní vazby na vybrané americké představitele a reflektuje také jejich pohled na Václava Havla. Jde o prezidenty George H. W. Bushe, Billa Clintona, George W. Bushe a ministryni zahraničí Madeleine Albrightovou. Práce se poté v závěrečné části věnuje Havlovým názorům na vybrané vojenské intervence, které přímo vedly nebo v nichž byly hlavní silou Spojené státy americké – válce v Perském zálivu, bombardování Jugoslávie a invazi do Iráku.

Skrze tyto perspektivy se snaží odpovědět na otázku, zda se Havlův světonázor v průběhu jeho prezidentského působení zásadně změnil, a zda se Havel nekriticky přiklonil k podpoře americké zahraniční politiky. Zda se z původně spíše levicově orientovaného intelektuála z disidentských kruhů stal středoevropský postkomunistický státník, jehož pohltila triumfalistická atmosféra devadesátých let a obdiv ke Spojeným státům. Anebo jestli si Havel částečně zachoval kritický odstup a dostal svému přesvědčení o mravní politice svědomí.